

International Trade & Investment NewsLetter 03.03.2018

Україна, Київ вул. Велика Васильківська 9/2, оф.67,

тел. (044) 287 48 38, (044) 287 76 76, (044) 284 37 77

www.jurimex.ua, www.jurblog.com.ua

Національний банк України дозволив іноземним інвесторам репатріювати дивіденди за 2017 рік

01 березня 2018 року Національний банк України прийняв постанову №19, якою були суттєво пом'якшені адміністративні обмеження валютного законодавства України. Національний банк України розширив для іноземних інвесторів можливість репатріювати дивіденди за попередні періоди. Ми позитивно оцінюємо політику та вектор діяльності Національного банку України з огляду на наступне.

По-перше, раніше іноземним інвесторам дозволено було виплачувати дивіденди, нараховані лише за період до 2016 року включно. Внесенням змін Національний банк України дозволив виплачувати дивіденди також за 2017 рік.

По-друге, раніше на виплату іноземним інвесторам дивідендів були встановлені ліміти: для дивідендів за період до 2013 року включно – не більше 2 млн дол. США на місяць; для дивідендів за 2014-2016 роки – до 5 млн дол. США на місяць. Внесенням змін Національний банк України дозволив виплачувати іноземним інвесторам дивіденди в іноземній валюті на суму до 7 млн дол. США на місяць незалежно від періоду, за який нараховано ці дивіденди.

По-третє, Національний банк України дозволив резидентам-позичальникам здійснювати дострокове погашення таких кредитів і позик в межах щомісячного ліміту 2 млн дол. США (для одного резидента-позичальника за кредитними договорами/договорами позик, що обслуговуються в межах одного уповноваженого банку). До цього резиденти-позичальники були позбавленими права на дострокове повернення валюти в рамках зовнішньоекономічних договорів позики (кредиту). Таке рішення Національного банку дасть можливість бізнесу більш ефективно управляти власними борговими зобов'язаннями перед нерезидентами.

По-четверте, Національний банк України розширив перелік випадків, коли резиденти України не зобов'язані продавати 50% валютної виручки. Відтепер вимога обов'язкового продажу не буде застосовуватися до коштів, які компанія-резидент залучила у формі

зовнішніх кредитів чи позик для рефінансування свого існуючого боргу перед нерезидентами або уповноваженими банками за іншими кредитами або позиками. Останнє покликане полегшити для українських підприємств, насамперед експортерів, рефінансування наявних зобов'язань та подальше залучення коштів на зовнішніх ринках.

Національний банк України дозволив банкам не здійснювати перевірки компаній, які віднесено до рейтингу Forbes Global 2000

24 лютого 2018 року набули чинності зміни постанови правління Національного банку України №16 від 22.02.2018 "Про внесення змін до положення про порядок здійснення банками аналізу та перевірки документів (інформації) про фінансові операції та їх учасників". Даними змінами було дещо лібералізовані адміністративні вимоги регулятора до здійснення банками фінансового моніторингу господарських операцій своїх клієнтів.

Відтепер Національний банк України не буде вимагати від банків здійснювати поглиблений аналіз фінансових операцій дочірніх і афілійованих компаній-резидентів транснаціональних корпорацій, які входять до рейтингу Forbes Global 2000. Останнє обумовлено тим, що дана категорія корпорацій здійснює свою діяльність відповідно до кращих міжнародних стандартів і за принципами максимальної прозорості, що дозволяє вважати такі операції низько ризиковими.

З огляду на це дочірні компанії та афілійовані компанії таких транснаціональних корпорацій увійшли в перелік виключень, на які не поширюється дія Положення про порядок здійснення банками аналізу та перевірки документів (інформації) про фінансові операції та їх учасників. Раніше такі винятки стосувались лише операцій за участю компаній-нерезидентів із зазначеного списку.

Разом з цим слід нагадати, що кожен банк як первинний суб'єкт фінансового моніторингу уповноважений на власний розсуд запитувати додаткові документи. Особливо останнє стосується банків, які входять до авторитетних міжнародних банківських структур, які мають свою власну внутрішню політику обслуговування клієнтів та боротьби із легалізацією коштів здобутих злочинним шляхом.

Також слід звернути увагу, що постанова Національного банку України №369 від 15.08.2016 була доповнена наступним змістом. Під час здійснення аналізу документів про фінансові операції (наміри здійснення фінансових операцій) банк повинен оцінювати та враховувати ризики за географічним розташуванням держав (територій) реєстрації, місця проживання чи місцезнаходження учасників фінансових операцій на підставі сформованого банком списку ризикових держав (територій), який має включати: держави (території), що віднесені Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон; держави (території), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, які проводять діяльність у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення; держави (території), які мають стратегічні недоліки у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення відповідно до заяв Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF); держави (території), щодо яких банк самостійно визначив критерії ризиків на підставі інформації, отриманої з інших джерел.

Президент України підписав новий Закон України "Про приватизацію державного майна" і відкрив нові можливості для іноземних інвесторів

02 березня 2018 року Президент України підписав Закон України №7066 "Про приватизацію державного майна". Даний Закон було ухвалено Верховною Радою ще 18 січня 2018 року. Як зазначено в пояснювальній записці до законопроекту необхідність прийняття даного закону була обумовлена тим, що понад 90% державних активів було введено в експлуатацію 50-150 років тому, затримка з приватизацією цих об'єктів призводить до їх подальшого руйнування, зниження інвестиційної привабливості. Відсутність джерел потрібних для модернізації виробництва інвестицій впливає на конкурентоспроможність державних підприємств, неефективне управління доводить їх до банкрутства.

Прийняттям нового Закону України "Про приватизацію державного майна" були замінені існуючі до цього Закони України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» та «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва».

Слід відзначити, що новий Закон України "Про приватизацію державного майна" встановлює спрощену класифікацію об'єктів приватизації на об'єкти малої і великої приватизації, визначає вимоги до покупців та обмеження щодо участі у приватизації, а також відповідальність за недостовірність і неповноту представлених документів. Загалом даний Закон було розроблено із залученням іноземних експертів у відповідності до рекомендацій Європейського Союзу України. Також слід нагадати, що прийняття даного Закону було передбачено програмою співпраці України із Міжнародним валютним фондом України.

Якщо резюмувати ключові зміни, то Законом України "Про приватизацію державного майна" було суттєво розширено коло об'єктів, які можуть підлягати приватизації. При цьому Закон встановлює терміни в 11 місяців для об'єктів великої приватизації та 5 місяців для малої. Якщо вартість активів підприємства за останній рік перевищила 250 млн. грн., то дане підприємство кваліфікується як великий об'єкт приватизації, що продаватиметься із залученням радника. Більш дешеві об'єкти відносяться до малої приватизації, що проходитиме виключно на електронних платформах.

Продаж об'єктів на аукціоні здійснюється за наявності не менше двох учасників аукціону та вважається таким, що відбувся, у разі здійснення на аукціоні не менше одного кроку аукціону. У разі якщо для участі в аукціоні з продажу об'єкта приватизації подано заяву на участь в аукціоні від одного покупця, аукціон визнається таким, що не відбувся, а державний орган приватизації приймає рішення про приватизацію зазначеного об'єкта шляхом викупу безпосередньо такому покупцеві за запропонованою ним ціною, але не нижче стартової ціни.

Закон України "Про приватизацію державного майна" встановлює порядок та механізм приватизації, вимоги до формування та затвердження переліків об'єктів, які можуть бути об'єктами приватизації, алгоритм прийняття державними органами рішень про приватизацію. Варто відзначити, що приватизацію можуть ініціювати державні органи приватизації, уповноважені органи управління, інші суб'єкти управління об'єктами державної власності або покупці. Новим Законом також встановлюються вимоги до уповноважених органів управління об'єктами державної власності в частині подання пропозицій стосовно включення об'єктів права державної власності до переліку об'єктів, що підлягають приватизації; визначаються виключні випадки відмови у включенні до переліку об'єктів, що підлягають приватизації.

Підготували:

Антоненко Анна, Карлюк Марина, Гнєзділова Наталія, Гужевій Наталія, Грінченко Анастасія, Сагайдак Ірина, Мельниченко Руслан, Шарнонільський В'ячеслав

